

> Retouradres Postbus 20401 2500 EK Den Haag

de Staatscourant

**Directie Wetgeving en
Juridische Zaken**

Bezuidenhoutseweg 73
Postbus 20401
2500 EK Den Haag
www.rijksoverheid.nl/ezk

Behandeld door

Instructie voor behandeling/route t.b.v. het secretariaat

Datum

Ons kenmerk
WJZ / 18325902

Informatiekopie aan

Betreft **Regeling van de Minister van Economische Zaken en Klimaat van , nr. WJZ/ 18325902 , tot wijziging van de Activiteitenregeling milieubeheer met betrekking tot de eisen aan de rapportage van energiebesparende maatregelen**

Bijlage(n)

Verzendwijze: Elektronisch

N.B.1. Bijlagen worden i.v.m. invoering elektronische bekendmaking niet meer ter inzage gelegd maar als apart bestand naar Sdu gezonden en gelijk met de regeling bekendgemaakt.

N.B.2. Behoort bij de regeling een bijlage, dan worden daarop de regeling en artikelnummer(s) vermeld.

Regeling van de Minister van Economische Zaken en Klimaat van , nr. WJZ/ 18325902 , tot wijziging van de Activiteitenregeling milieubeheer met betrekking tot de eisen aan de rapportage van energiebesparende maatregelen

De Minister van Economische Zaken en Klimaat,

Gelet op artikel 1.7, eerste lid, van het Activiteitenbesluit milieubeheer;

Besluit:

Artikel I

De Activiteitenregeling milieubeheer wordt als volgt gewijzigd:

A

Na artikel 2.16 worden vier artikelen toegevoegd, luidende:

Artikel 2.16a

De rapportage, bedoeld in artikel 2.15, tweede lid, van het besluit wordt ingediend met gebruikmaking van een formulier dat door de Minister van Economische Zaken en Klimaat beschikbaar wordt gesteld.

Artikel 2.16b

1. De rapportage bedoeld in artikel 2.15, tweede lid, van het besluit bevat in ieder geval:

- a. een aanduiding, het nummer waaronder de onderneming geregistreerd is bij de Kamer van Koophandel en het adres van de inrichting waar de rapportage betrekking op heeft;
- b. de onderneming waar de inrichting onderdeel van uitmaakt;
- c. de contactgegevens van degene die de inrichting drijft en degene die de rapportage voor de inrichting indient;
- d. indien de inrichting valt binnen een van de bedrijfstakken, opgenomen in bijlage 10, de bedrijfstak waar de inrichting binnen valt;
- e. het energieverbruik van de inrichting;
 - 1°. inclusief energie die door de inrichting zelf wordt opgewekt en gebruikt;
 - 2°. gemeten over een heel kalenderjaar;
 - 3°. aan de hand van recente gegevens;
 - 4°. in kilowattuur (kWh) elektriciteit en kubieke meter (m³) aardgasequivalent;
- f. de randvoorwaarden, omschreven bij de maatregelen in bijlage 10, waar de inrichting niet aan voldoet.

2. De maatregelen bedoeld in artikel 2.15, derde lid, van het besluit zijn de maatregelen aangewezen in bijlage 10.

Artikel 2.16c

Bij het bepalen van de terugverdientijd van energiebesparende maatregelen, bedoeld in artikel 2.15 van het besluit, wordt gebruik gemaakt van de methode in bijlage 10a.

Artikel 2.16d

1. Bij het berekenen van de hoeveelheid aardgasequivalenten, bedoeld in artikel 2.15, vijfde en zevende lid, van het besluit worden de volgende waarden gehanteerd:
 - a. 1 liter huisbrandolie komt overeen met 1,2 Nm³ aardgasequivalent;
 - b. 1 ton stookolie komt overeen met 1300 Nm³ aardgasequivalent;
 - c. 1 ton steenkool komt overeen met 925 Nm³ aardgasequivalent;
 - d. 1 liter vloeibaar propaan komt overeen met 0,73 Nm³ aardgasequivalent;
 - e. 1 m³ niet-Gronings aardgas komt overeen met X m³ aardgasequivalenten. Hierbij wordt X berekend door de onderste verbrandingswaarde in MJ/m³ van het ingezette aardgas te delen door 31,65 MJ/m³;
 - f. 1 GJ warmte komt overeen met 31,6 Nm³ aardgasequivalenten;
 - g. 1 liter diesel komt overeen met 1,13 Nm³ aardgasequivalenten;
 - h. 1 liter benzine voor wegvervoer komt overeen met 1,04 Nm³ aardgasequivalenten;
2. Indien een brandstof wordt gebruikt die niet is opgenomen in de het eerste lid, wordt de omrekenfactor om te komen tot de hoeveelheid aardgasequivalenten bepaald door de onderste verbrandingswaarde van deze stof in MJ per eenheid gewicht of volume te delen door 31,65 MJ/Nm³.

B

Na bijlage 10 wordt een nieuwe bijlage toegevoegd, luidende:

Bijlage 10a, behorende bij artikel 2.16c, formule voor bepaling van de terugverdiëntijd

De formule

De terugverdiëntijd van energiebesparende maatregelen wordt berekend met de volgende formule:

$$TVT = (I + F)/B,$$

waarin:

TVT: de terugverdiëntijd in jaren;

I: de (meer)investering in euro's;

F: de kosten voor de financiering van de (meer)investering in euro's;

B: de jaarlijkse kostenbesparing in euro's.

Er wordt bij het berekenen van de terugverdiëntijd geen rekening gehouden met inflatie of verwachtingen over toekomstige prijsontwikkelingen. Bij de berekening van kosten (F) en kostenbesparing (B) wordt geen rekening gehouden met effecten op te betalen vennootschapsbelasting.

De (meer)investering (I)

De (meer)investering (I) bestaat uit eenmalige kosten die veroorzaakt worden door de energiebesparende maatregel verminderd met eenmalige opbrengsten die veroorzaakt worden door de energiebesparende maatregel. Het gaat hierbij om kosten en opbrengsten ten opzichte van de referentiesituatie. De referentiesituatie is de situatie die in de toekomst zal ontstaan als de energiebesparende maatregel niet wordt uitgevoerd.

De volgende kosten kunnen worden betrokken bij de (meer)investering: aanschafkosten, bouw- en installatiekosten en sloop- en verwijderingskosten. Deze kostenposten zijn limitatief. Inkomsten uit de verkoop van bestaande installaties of apparatuur worden als opbrengsten meegenomen.

Reeds bestaande kosten mogen niet worden toegekend aan de maatregel. Er worden alleen kosten meegenomen die direct door de energiebesparende maatregel worden veroorzaakt.

De kosten voor voorbereiding van het nemen van de maatregel blijven buiten beschouwing.

De kosten voor een energieadvies of maatwerkadvies mogen niet worden meegenomen.

De (meer)investering wordt exclusief BTW bepaald.

De kosteninschatting moet zodanig gekwantificeerd zijn dat het bevoegd gezag kan controleren of deze reëel zijn.

Subsidies of fiscale voordelen kunnen betrokken worden bij de (meer)investering

De jaarlijkse kostenbesparing (B)

De jaarlijkse kostenbesparing (B) wordt berekend met de volgende formule:

$$B = Ben + Bov$$

waarin:

- o B: de jaarlijkse kostenbesparing in euro's;
- o Ben: de jaarlijkse besparing op de energiekosten in euro's;
- o Bov: het saldo van overige jaarlijks terugkerende baten en kosten in euro's.

De jaarlijkse besparing op de energiekosten in euro's (Ben).

De jaarlijkse besparing (Ben) wordt berekend met de volgende formule:

$$Ben = \sum_i E_i \times P_i$$

waarin:

- o Ben: de jaarlijkse besparing op de energiekosten in euro's;
- o E_i : de jaarlijkse energiebesparing op het verbruik van energiedrager i (in m³ aardgas of kWh elektriciteit of in GJ van een andere energiedrager);
- o P_i : de marginale energieprijis van energiedrager i (in euro/m³ aardgas of euro/kWh elektriciteit of euro/GJ van een andere energiedrager);

De jaarlijkse besparing op de energiekosten in euro's (Ben) wordt berekend voor alle energiedragers (i) die de inrichting verbruikt, zoals aardgas, elektriciteit, warmte etc. Het in de formule opgenomen sommatieteken (Σ) betekent dat de uitkomsten van deze berekeningen worden opgeteld..

Om de energiebesparing te bepalen wordt het energieverbruik na uitvoering van de maatregel vergeleken met het energieverbruik in de referentiesituatie.

De marginale energieprijis van een energiedrager is de prijs van de laatste eenheid energie (bijvoorbeeld m³ aardgas of kWh elektriciteit) die gebruikt wordt door de inrichting. Voor het vaststellen van de marginale energieprijis van aardgas of elektriciteit moet gebruik gemaakt worden van standaardwaarden, die afhankelijk zijn van de hoogte van het verbruik van de inrichting:

De standaardwaarden voor de marginale energieprijis bedraagt voor:

- a) aardgas als de jaarlijks netto afgenomen hoeveelheid:
 - niet hoger is dan 170.000 m³, 0,56 euro per m³;
 - hoger is dan 170.000 m³, maar niet hoger dan 1.000.000 m³, 0,29 euro per m³;
 - hoger is dan 1 miljoen m³, maar niet hoger dan 10 miljoen m³, 0,23 euro per m³;
 - hoger is dan 10 miljoen m³, 0,21 euro per m³;
- b) elektriciteit, als de jaarlijks netto afgenomen hoeveelheid:
 - niet hoger is dan 10.000 kWh, 0,21 euro per kWh;

- hoger is dan 10.000 kWh, maar niet hoger dan 50.000 kWh, 0,16 euro per kWh;
- hoger is dan 50.000 kWh, maar niet hoger dan 10 miljoen kWh, 0,08 euro per kWh;
- hoger is dan 10 miljoen kWh, 0,05 euro per kWh.

Er wordt geen rekening gehouden met mogelijke toekomstige veranderingen van de marginale energieprijzen.

Indien het bedrijf andere energiedragers gebruikt dan aardgas of elektriciteit kan het voor die andere energiedragers de inrichting-specifieke marginale energieprijzen bepalen. Deze bestaat dan uit alle verbruiksafhankelijke kosten.

Het saldo van overige jaarlijks terugkerende baten en kosten in euro's (Bov)

Het saldo van de overige jaarlijks terugkerende baten en kosten (Bov) bestaat uit de kosten en baten anders dan de jaarlijkse besparing op de energiekosten (Ben), maar die wel direct door de energiebesparende maatregel worden veroorzaakt.

Het gaat hierbij om kosten en baten ten opzichte van de referentiesituatie.

Kosten en baten worden uitsluitend betrokken als ze goed te kwantificeren en aannemelijk zijn. Het gaat om de volgende limitatieve categorieën van kosten en baten:

- beheer- en onderhoudskosten (loon- en materiaalkosten voor het doen van onderhoud of het bedienen van technologie);
- afvalkosten;
- grond- en hulpstofkosten;
- kosten voor waterverbruik;
- productopbrengsten.

De kosten voor de financiering van de (meer)investering in euro's (F).

De kosten voor de financiering van de (meer)investering (F) zijn:

$$F = K_{fin} \times (I/B)$$

waarin:

- F: de kosten voor de financiering van de (meer)investering in euro's;
- K_{fin} : de gemiddelde jaarlijkse kosten voor de financiering van de (meer)investering in euro's;
- I: de (meer)investering in euro's;
- B: de jaarlijkse kostenbesparing in euro's.

De gemiddelde jaarlijkse kosten voor de financiering van de (meer)investering zijn:

$$K_{fin} = 0,0496 \times (0,5 \times I)$$

waarin:

- K_{fin} : de gemiddelde jaarlijkse kosten voor de financiering van de (meer)investering in euro's;
- I: de (meer)investering in euro's.

Artikel II

Deze regeling treedt in werking op 1 juli 2019.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage,

De Minister van Economische Zaken en Klimaat,

TOELICHTING

Nota van toelichting wijziging Activiteitenregeling milieubeheer

Algemeen deel

1. Doel en aanleiding

In deze wijziging van de Activiteitenregeling milieubeheer (hierna: de Activiteitenregeling) wordt artikel 2.15 van het Activiteitenbesluit milieubeheer (hierna: Activiteitenbesluit) nader uitgewerkt.

De aanleiding voor deze regeling is in de eerste plaats de wijziging van artikel 2.15 Activiteitenbesluit. Met deze wijziging is aan artikel 2.15 Activiteitenbesluit een informatieplicht toegevoegd. Degene die de inrichting drijft is op basis van artikel 2.15 Activiteitenbesluit verplicht om het bevoegd gezag te informeren over welke energiebesparende maatregelen zijn getroffen. Deze informatie wordt door het bevoegd gezag gebruikt om een eerste inschatting te maken of een bedrijf voldoet aan artikel 2.15, eerste lid, van het Activiteitenbesluit. In deze regeling zijn vereisten voor de rapportage vastgelegd.

De tweede aanleiding voor deze regeling is dat er veel onzekerheid is over de wijze waarop de terugverdientijd van energiebesparende maatregelen voor een individuele inrichting (bedrijf of instelling) wordt berekend. Door het hanteren van verschillende parameters en methoden kunnen zeer uiteenlopende uitkomsten ontstaan. Daarom wordt met deze regeling een terugverdientijdberekeningsmethodiek vastgelegd.

In het Energieakkoord voor duurzame groei (Kamerstukken II 2013/14, 30196, nr. 202) is onder meer afgesproken dat er meer prioriteit wordt gegeven aan de energiebesparingsverplichting in het Activiteitenbesluit. De informatieplicht en de voorliggende uitwerking van deze plicht op regelingenniveau zijn een gevolg van de afspraken die in de Uitvoeringsagenda 2018 voor het Energieakkoord voor duurzame groei zijn gemaakt (Kamerstukken II 2017/18, 30 196, nr. 573).

2. Inhoud van deze regeling

2.1 De rapportage

Ter uitwerking van de informatieplicht regelt deze regeling dat de rapportage via een standaardformulier wordt gedaan. Er is een centrale plek ingericht voor het indienen van de rapportage bij de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.nl). Er is een formulier in e-loket op basis waarvan de drijver van de inrichting eenvoudig kan voldoen aan de informatieverplichting.

Door het gebruik van een eenduidig formulier kan RVO.nl eenvoudig de binnengekomen informatie rubriceren. Door deze informatie gerubriceerd aan te bieden aan het bevoegd gezag worden de uitvoeringslasten voor het bevoegd gezag beperkt. RVO.nl zal deze rubricering, naast de informatie uit het rapportagesysteem aan het juiste bevoegd gezag verstrekken. Het bevoegd gezag kan vervolgens op basis van deze informatie de beschikbare capaciteit beter inzetten. Er zal vanuit het bevoegd gezag ook aandacht moeten zijn voor de inrichtingen die juist geen rapportage ingediend hebben. Informatie-gestuurd toezicht (en handhaving) wordt hiermee beter mogelijk.

2.2 Inhoudsvereisten aan de rapportage

Door middel van het formulier, bedoeld in artikel 2.16a, wordt in ieder geval de informatie overlegd die is opgenomen in artikel 2.16b. Deze informatie wordt door het bevoegd gezag gebruikt om een inschatting te maken of een bedrijf voldoet aan artikel 2.15, eerste lid. De inhoudsvereisten worden hieronder puntsgewijs toelicht.

2.2.1 Aanduiding van de inrichting en de onderneming.

In de rapportage wordt opgenomen op welke inrichting en welke onderneming de rapportage betrekking heeft. Omdat niet elke inrichting een adres heeft of een zelfstandige onderneming betreft, wordt naar een aanduiding en het adres van de inrichting gevraagd. De energiebesparingsverplichting en rapportage gelden per inrichting. Voor sommige elementen van de terugverdientijd is de onderneming als geheel van belang. Bijvoorbeeld omdat een ondernemer over meerdere inrichtingen een energieprijis heeft bedongen bij de leverancier. Daarom wordt ook de aanduiding van de inrichting in de rapportage opgenomen.

In de rapportage worden verder de contactgegevens van de drijver van de inrichting opgegeven. Omdat de indiener van de rapportage en de drijver van de inrichting niet dezelfde persoon hoeven te zijn, zullen ook de contactgegevens van de indiener geregistreerd worden. Indien er sprake is van een tussenpersoon of adviseur (intermediair) die namens een inrichting de informatieplichtrapportage doet, betekent dit dat deze zijn contactgegevens invult. Het Kamer van Koophandel nummer vereenvoudigt de identificatie en maakt een gedeeltelijke aanvulling van het formulier mogelijk.

In bijlage 10 bij de Activiteitenregeling zijn 19 bedrijfstakken opgenomen. In de rapportage wordt aangegeven welke bedrijfstak logischerwijs aansluit bij de hoofdactiviteit van de inrichting. Er kan hiervoor gekeken worden naar de SBI-codes die onder een specifieke maatregelenlijst vallen. Het is mogelijk dat de inrichting buiten de aangewezen bedrijfstakken valt of dat er sprake is van uiteenlopende activiteiten waardoor de activiteiten van de inrichting niet door de energiebesparende maatregelen uit één bedrijfstak uit bijlage 10 gedekt worden. In dat geval wordt in het formulier de optie 'overige' geselecteerd. Op grond van artikel 2.15, derde lid, van het Activiteitenbesluit wordt vervolgens in het formulier een omschrijving gegeven van de maatregelen die wel zijn getroffen.

2.2.2. Energieverbruik van de inrichting

De rapportage bevat het energieverbruik over een recent kalenderjaar. Onder recente gegevens wordt in de eerste informatieplichtronde 2017 of 2018 verstaan, omdat het aannemelijk is dat een inrichting minimaal over een van deze twee jaren het energieverbruik in beeld heeft. Het energieverbruik wordt weergegeven in kilowattuur (kWh) en aardgasequivalenten (m³). Er wordt gesproken over aardgasequivalenten voor brandstoffen of energiestromen omdat dit een standaard hoeveelheid energie uitdrukt waaraan andere brandstoffen of energiestromen gerelateerd kunnen worden. De verbruiksgegevens van de door het bedrijf gebruikte brandstoffen of andere energiestromen, inclusief biobrandstoffen, worden omgerekend naar aardgasequivalenten om deze vervolgens bij elkaar op te tellen.

Het energieverbruik bepaalt of een inrichting onder de energiebesparingsplicht valt en dus onder de informatieplicht. Het gaat hier nadrukkelijk om het verbruik van energie inclusief eventueel eigen opwek door bijvoorbeeld biomassaverbranding, zon of wind. Ook bij eigen opgewekte energie geldt de bestaande energiebesparingsplicht. Het gaat immers om besparing van de vraag naar energie en ook efficiënt omgaan met eigen opgewekte energie heeft positieve gevolgen voor het klimaat door een vermindering van de totale vraag naar energie.

Er is gekozen voor het precieze energieverbruik en niet voor een categorie van verbruik omdat het bevoegd gezag heeft aangegeven dat het specifieke energieverbruik nodig is om een inschatting te maken van het energiebesparingspotentieel. Daarnaast maakt het specifieke energieverbruik de drijver van een inrichting bewust van zijn verbruik en kan daardoor een verandering in het energieverbruik door energiebesparende maatregelen eenvoudiger waargenomen worden.

2.2.3. Randvoorwaarden bij erkende maatregelen

De rapportage bevat de informatie of een inrichting niet voldoet aan bepaalde randvoorwaarden die zijn opgenomen bij de erkende maatregelen in bijlage 10. De erkende maatregelenlijsten (EML) zijn bedrijfstak-specifieke lijsten. Het kan voorkomen dat bepaalde maatregelen in specifieke inrichtingen binnen de sector niet toepasbaar zijn. Er zijn daarom randvoorwaarden opgenomen in de lijst van bijlage 10. Als er in een inrichting bepaalde maatregelen niet zijn getroffen omdat niet aan randvoorwaarden is voldaan, wordt dit in de rapportage omschreven.

De vrije tekstruimte kan benut worden om ook andere technische randvoorwaarden, dan degene opgenomen in bijlage 10, op te voeren. Het is aan het bevoegd gezag om te beoordelen of voldaan wordt aan artikel 2.15, eerste lid, van het besluit. Deze randvoorwaarden laten onverlet dat bedrijven ook om andere redenen aanleiding kunnen zien om af te wijken van de EML. Indien wordt afgeweken van de EML is het ter beoordeling aan het bevoegd gezag of wordt voldaan aan artikel 2.15, eerste lid, van het besluit. In het formulier wordt verder de mogelijkheid geboden om aanvullende informatie te overleggen waaruit blijkt waarom is gekozen voor een afwijking van de EML en waarom volgens de drijver van de inrichting toch voldaan is aan de energiebesparingsplicht.

2.2.3. Voldoen aan de informatieplicht

Voor de rapportage worden geen verdere bewijsstukken van de inrichting gevergd in de vorm van een bewijs dat maatregelen zijn getroffen. Dit zou een onnodige regeldruk opleggen aan de inrichting. Deze hoeveelheid informatie zou bovendien niet goed door het bevoegd gezag kunnen worden verwerkt en vergeleken. Het bevoegd gezag zal steekproefsgewijs inrichtingen controleren, waarbij de nadruk ligt op inrichtingen waarvan uit de informatie blijkt dat het risico hoger is dat niet wordt voldaan aan de energiebesparingsplicht.

Het is aan de hand van de omschrijving en toelichting door een inrichting aan het bevoegd gezag om te bepalen of er voldaan wordt aan de informatieplicht en vervolgens de energiebesparingsplicht wanneer afgeweken wordt van de erkende maatregelen. Voldoen aan de informatieplicht betekent niet automatisch dat ook wordt voldaan aan de energiebesparingsplicht. Het oordeel daarover blijft aan het bevoegd gezag.

2.3 artikel 2.16c terugverdiensmethodiek

Deze wijzigingsregeling bevat een methode voor het bepalen van de terugverdiensberekening. ECN part of TNO heeft geadviseerd over de vast te leggen methodiek.

Op basis van artikel 2.15, eerste lid, van het Activiteitenbesluit moeten alle energiebesparende maatregelen met een terugverdiens van vijf jaar of minder genomen worden. Het berekenen van de terugverdiens van een maatregel is echter afhankelijk van veel parameters. Artikel 2.15 van het Activiteitenbesluit biedt op dit moment geen nadere duiding hoe die berekening moet plaatsvinden en welke parameters daarbij gehanteerd worden. Dit zorgt in de praktijk voor sterk uiteenlopende berekeningsmethoden. Het bevoegd gezag geeft aan dat handhaving op de energiebesparingsverplichting moeilijk is omdat per inrichting discussie kan ontstaan over de te nemen maatregelen. Ook voor inrichtingen kan het onduidelijk zijn of bepaalde energiebesparende maatregelen getroffen moeten worden wanneer afgeweken wordt van de EML-systematiek. Dit veroorzaakt een ongelijk speelveld omdat sommige inrichtingen op basis van berekeningen tot veel meer maatregelen gehouden zijn dan anderen, zonder dat hiervoor een objectieve rechtvaardiging te geven is.

Wanneer de terugverdiens voor energiebesparende maatregelen berekend wordt de methodiek gebruikt die is opgenomen in bijlage 10 bij de Activiteitenregeling. Een dergelijke berekening kan aan de orde zijn bij een

energiebesparingsonderzoek, als bedoeld in het vijfde lid van artikel 2.15. Er kan ook aanleiding zijn om specifieke maatregelen door te rekenen die niet zijn opgenomen op de EML. Maatregelen die wel op de EML zijn opgenomen worden niet doorgerekend. Een drijver van een inrichting voldoet immers aan de energiebesparingsplicht door alle toepasselijke erkende maatregelen te nemen. Wanneer de drijver bepaalde toepasselijke maatregelen van de EML op basis van de terugverdiensmethodiek niet neemt, is het niet langer zonder meer aannemelijk dat hij voldoet aan zijn energiebesparingsplicht. Er bestaan dan mogelijk andere maatregelen die niet op de EML staan, maar die voor deze individuele inrichting wel een terugverdiensperiode van vijf jaar hebben en dan dus genomen moeten worden om aannemelijk te maken dat aan artikel 2.15 lid 1 Activiteitenbesluit voldaan wordt. Het is in dit geval logisch om een energiebesparingsonderzoek uit te voeren.

De methode bepaalt in hoeveel jaar een aanvankelijke investering wordt terugverdiend. Op een aantal punten is de methode veralgemeniseerd. De methode houdt bijvoorbeeld geen rekening met cashflows na het moment dat de investering zich heeft terugverdiend. Daarnaast waardeert de methode cashflows in de verdere toekomst hetzelfde als in de nabije toekomst. Deze keuze is echter gemaakt, omdat de methode eenvoudig toepasbaar dient te zijn. De methode levert een reëel beeld op van de terugverdiensperiode van een energiebesparende maatregel bij een inrichting, verduidelijkt wat wel en niet meegenomen mag worden bij het berekenen van de terugverdiensperiode van energiebesparende maatregelen en garandeert daarmee dat berekeningen op een zo veel mogelijk uniforme manier plaatsvinden. Dit draagt bij aan de handhaafbaarheid van energiebesparing en het creëren van een gelijk speelveld.

2.3.1 De formule voor bepaling van de terugverdiensperiode.

De formule bestaat uit de variabelen 'terugverdiensperiode in jaren (TVT)', 'de (meer)investering in euro's (I)', 'de kosten voor de financiering van de (meer)investering in euro's (F)', 'de jaarlijkse kostenbesparing in euro's (B)'. Deze variabelen worden hieronder uitgewerkt.

Als de jaarlijkse kostenbesparing (B) negatief is kan de terugverdiensperiode niet met de vastgelegde formule berekend worden, omdat de energiebesparende maatregel zich dan niet terugverdiend. Er dient geen rekening gehouden te worden met inflatie of verwachtingen over toekomstige prijsontwikkelingen. Bij de berekening van kosten en baten wordt geen rekening gehouden met effecten op te betalen vennootschapsbelasting.

2.3.2. De (meer)investering (I)

De (meer)investering beschrijft welke eenmalige kosten meegenomen mogen worden. Andere kostenposten worden dus niet meegenomen.

Om de discussieruimte in te perken mogen de in de regeling opgesomde kostenposten alleen opgevoerd worden als ze goed te kwantificeren en aannemelijk zijn. Het bevoegd gezag beoordeelt uiteindelijk op basis van de rapportage of kosten meegenomen kunnen worden. Het bevoegd gezag zal beoordelen of deze kosteninschatting voldoende gekwantificeerd en aannemelijk zijn. Daarbij kan het bevoegd gezag gebruik maken van algemeen gangbare prijzen. Als de inrichting over meerdere marktconforme offertes beschikt voor de werkzaamheden kunnen deze hiervoor worden gebruikt.

Werkzaamheden rond de installatie van een energiebesparende maatregel kunnen ook door eigen personeel worden uitgevoerd. Het is moeilijk vast te stellen hoe hoog de eigen personeelskosten van de inrichtingen zijn. Hiervoor zijn geen vaste tarieven opgenomen. Bij het berekenen van personeelskosten voor bedrijven kan gebruik gemaakt worden van standaard uurtarieven die zijn gebaseerd op door het CBS vastgestelde uurlonen van werknemers naar beroepsgroep. Deze standaardtarieven voor intern personeel bij bedrijven worden door het Rijk

gebruikt om een inschatting van de regeldrukkosten te maken.¹ De hoogte van de standaardtarieven wordt iedere kabinetsperiode opnieuw vastgesteld. Deze zijn daarom niet opgenomen in de regeling, maar worden ter beschikking gesteld op de site van RVO.nl.

Er dient te worden uitgegaan van de (meer)investering exclusief BTW. BTW-plichtige organisaties kunnen in het algemeen BTW aftrekken. Niet BTW-plichtige organisaties kunnen geen BTW aftrekken, maar omdat in de formule voor de berekening van de terugverdientijd zowel in de noemer als in de teller geen BTW wordt meegenomen heeft dit geen invloed op het resultaat voor de terugverdientijd.

2.3.2.2. Voorbereidingskosten

De kosten voor voorbereiding van het nemen van de maatregel blijven buiten beschouwing. Dit sluit aan bij de globale rekenmethodiek waarmee de EML zijn vastgesteld. De voorbereidingskosten zijn namelijk vaak niet goed te verifieerbaar. Door deze kosten niet mee te nemen wordt het eenvoudiger om de berekeningsmethode uniform toe te passen. Ook op basis van het Besluit stimulering duurzame energieproductie worden de voorbereidingskosten niet meegenomen in het investeringsbedrag.

Ook kosten voor een energieadvies of maatwerkadvies mogen niet meegenomen mogen worden. Deze kosten zijn moeilijk te uniformeren, zijn niet direct gerelateerd aan de energiebesparende maatregelen en passen daarom niet bij een uniforme methodiek.

2.3.2.3. Subsidies en fiscale voordelen

Er mag rekening worden gehouden met subsidies of fiscale voordelen, maar zij mogen ook buiten beschouwing worden gelaten. De bepaling van de terugverdientijd vindt plaats voordat de energiebesparende maatregel wordt uitgevoerd. Er bestaat op dat moment in veel gevallen nog geen zekerheid over subsidies of fiscale voordelen. In veel gevallen worden subsidies pas achteraf toegekend. Ook is het zo dat fiscale regelingen en subsidieregelingen kunnen worden aangepast. Bij het aanwijzen van de erkende maatregelen is geen rekening gehouden met subsidies en de opbrengst van oude installaties. Dit was niet mogelijk omdat deze kosten niet vooraf voor een hele sector kunnen worden vastgesteld.

2.3.2.4. Referentiesituatie

Het gaat bij de (meer)investering om kosten en opbrengsten ten opzichte van de referentiesituatie. De referentiesituatie is de situatie die in de toekomst zal ontstaan als de energiebesparende maatregel niet wordt uitgevoerd. Dat kan de huidige bestaande situatie zijn met de installaties en gebouwmaatregelen zoals die in het bedrijf aanwezig zijn of een aannemelijk en beschikbaar alternatief als installaties moeten worden vervangen en de huidige versie niet meer beschikbaar is.

De referentiesituatie moet aannemelijk zijn. Voor sommige maatregelen is de referentie om niets te doen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij spouwmuurisolatie wanneer er geen andere werkzaamheden aan het gebouw gepland zijn. De volledige investering wordt dan meegenomen.²

In andere gevallen moet er toch al een investering gedaan worden of een vervanging plaatsvinden. In deze gevallen wordt gesproken van een 'natuurlijk

¹ Sevát, Peter en Edwin Streefkerk. 2018. Handboek Meting Regeldrukkosten. Ministerie van Economische Zaken. Bijlagen IV.C en IV.D.

² Als een maatregel zich op elk moment terugverdient (dus ook als er geen sprake is van onderhoud of aanpassingen aan gebouwen, installaties en activiteiten), dan is sprake van een 'zelfstandig moment'.

moment'. Het kan daarbij zowel gaan om ongeplande als geplande investeringsmomenten.

- Ongeplande investeringsmomenten komen bijvoorbeeld voor wanneer installaties en technieken defect raken waardoor vervanging of reparatie nodig is.
- Geplande investeringsmomenten komen bijvoorbeeld voor bij het oprichten, uitbreiden en/of veranderen van installaties en activiteiten binnen een inrichting. Er is ook sprake van een gepland investeringsmoment als de nieuwe eigenaar bij verhuizing, verkoop of aankoop van gebouwen het pand verbouwt of nieuwe apparatuur of machines plaatst.

Op natuurlijke momenten worden alleen de meerinvestering en meerkosten ten opzichte van de referentiesituatie meegenomen.

Als er bijvoorbeeld een ventilatiesysteem moet worden vervangen, dan gelden alleen de meerinvesteringen van een efficiënter ventilatiesysteem ten opzichte van een beschikbaar minder efficiënt alternatief. Ook de installatiekosten vallen dan weg omdat deze op het vervangingsmoment toch al moeten worden gemaakt, tenzij er sprake is van meerwerk.

2.3.3. De jaarlijkse kostenbesparing (B)

In de bijlage is een formule voor het berekenen van de terugverdientijd opgenomen. Hierin wordt de jaarlijkse kostenbesparing aangeduid als B. Deze bestaat uit de jaarlijkse besparing op de energiekosten in euro's (Ben) en het saldo van overige jaarlijks terugkerende baten en kosten in euro's (Bov).

2.3.3.1 De jaarlijkse besparing op de energiekosten (Ben)

In de formule voor de jaarlijkse kostenbesparing (B) wordt de jaarlijkse besparing op de energiekosten aangeduid als Ben. De jaarlijkse besparing op de energiekosten (E_i) wordt bepaald door voor elke energiedrager (zoals aardgas of elektriciteit) de energiebesparing te vermenigvuldigen met de marginale energieprijzen (P_i). Het in de bijlage opgenomen sommatieteken (Σ) betekent dat de uitkomsten van deze berekeningen worden opgeteld.

2.3.3.1.1. De jaarlijkse energiebesparing op het verbruik van energiedrager i (E_i).

In de formule voor de jaarlijkse besparing op de energiekosten wordt de jaarlijkse energiebesparing op het verbruik van energiedrager i aangeduid als E_i . De jaarlijkse energiebesparing op het verbruik van een energiedrager wordt uitgedrukt in m³ aardgas, kWh elektriciteit, GJ warmte of in andere termen wanneer sprake is van andere energiedragers.

Om de energiebesparing te bepalen wordt het energieverbruik na uitvoering van de maatregel vergeleken met het energieverbruik in de referentiesituatie. Het is mogelijk dat er door een maatregel energiebesparing wordt gerealiseerd terwijl het verbruik van één of meerdere energiedragers stijgt. Het kan bijvoorbeeld zijn dat het elektriciteitsverbruik stijgt terwijl het aardgasverbruik daalt. De jaarlijkse energiebesparing op het verbruik van elektriciteit is in dit geval negatief.

Een energiebesparende maatregel kan betrekking hebben op het energieverbruik voor specifieke doeleinden, bijvoorbeeld ruimteverwarming, tapwater verwarming, verlichting, ruimtekoeling, ventilatie, productkoeling, ICT of een deel van het productieproces. De besparing kan bijvoorbeeld ontstaan doordat de maatregel zorgt voor een kortere gebruikstijd, minder vermogen, een beter conversierendement of een lager energieverlies.

2.3.3.1.2. De marginale energieprijzen van energiedrager i (P_i).

In de formule voor de jaarlijkse besparing op de energiekosten wordt de marginale energieprijzen van energiedrager i aangeduid als P_i . De marginale

energieprijs van een energiedrager is de prijs van de laatste eenheid energie (bijvoorbeeld m³ aardgas of kWh elektriciteit) die gebruikt wordt. Voor de standaardwaarden in de bijlage is uitgegaan van de voor 2019 geïndexeerde energieprijzen voor 2018 (inclusief aangekondigde energiebelastingsschuif). Er is voor 2019 gekozen, omdat dit het jaar is waarin dit wijzigingsbesluit in werking treedt. Er is gekozen voor een realistische vaste energieprijs omdat dit de uitvoering vereenvoudigt en een gelijke behandeling voor vergelijkbare ondernemers waarborgt.

Er wordt gekeken naar de hoogste staffel waarin de inrichting zich bevindt. Als een inrichting energie gaat besparen kan het zijn dat de inrichting daardoor een ander energiebelastingtarief gaat betalen. In de berekeningsmethode wordt hier geen rekening mee gehouden. Er wordt ook geen rekening gehouden met mogelijke toekomstige veranderingen van de marginale energieprijs. Deze toekomstige mutaties zijn namelijk moeilijk te onderbouwen en passen daarmee niet bij een uniforme methodiek. De vastgelegde standaardwaarden voor de marginale energieprijs zullen periodiek herzien worden.

Het bepalen van een inrichting-specifieke marginale energieprijs kan nodig zijn als een inrichting andere energiedragers gebruikt dan aardgas of elektriciteit. De marginale energieprijs voor deze andere energiedragers bestaat dan uit alle verbruiksafhankelijke kosten. Dit is inclusief de energiebelasting voor de belastingschijf waarin het marginale energieverbruik van een inrichting plaatsvindt. Als er sprake is van verschillende elektriciteitstarieven voor piek- en daluren, dan wordt gerekend met een gewogen gemiddeld marginaal tarief conform de verhouding van piek- en dalverbruik van de inrichting.

2.3.3.2. Het saldo van overige jaarlijks terugkerende baten en kosten in euro's (Bov)

In de formule voor de jaarlijkse kostenbesparing (B) wordt het saldo van de overige jaarlijks terugkerende baten en kosten aangeduid als Bov. Het gaat hierbij om kosten en baten anders dan de jaarlijkse besparing op de energiekosten (Ben), maar die wel direct door de energiebesparende maatregel worden veroorzaakt. Het gaat hierbij om kosten en baten ten opzichte van de referentiesituatie.

Vaak zijn deze overige kosten te onzeker en te moeilijk te kwantificeren om onderbouwd mee te kunnen nemen. Daarnaast zijn er vaak ook niet gekwantificeerde positieve effecten, zoals verbetering van werkomstandigheden, klimaatcomfort, meer beschikbare ruimte, minder productuitval of verbetering van de productkwaliteit. Om de uniformiteit te garanderen en de discussieruimte beperkt te houden, is ervoor gekozen om deze kosten en baten in principe niet te mogen opvoeren. Alleen wanneer de kosten en baten goed te kwantificeren, goed onderbouwd en aannemelijk zijn, mogen ze meegenomen worden in de terugverdiendijdberekening. Het is aan de hand van de onderbouwing door de drijver van de inrichting aan het bevoegd gezag om te bepalen of kosten meegenomen mogen worden. Verwachte betalingen aan derden kunnen bijvoorbeeld worden onderbouwd met meerdere marktconforme offertes met daarbij de offerte-uitvraag.

De kosten en baten zijn vaak specifiek per maatregel en moeilijk te rubriceren. Omdat de kosten alleen wanneer ze goed kwantificeerbaar, goed onderbouwd en aannemelijk zijn meegenomen mogen worden, kan aangenomen worden dat alleen daadwerkelijke overige kosten en baten opgevoerd worden.

Kosten en baten waar een energiebesparende maatregel een effect op kan hebben, anders dan de jaarlijkse besparing op de energiekosten, zijn opgenomen in de regeling. Het is aan het bevoegd gezag om te oordelen of de opgevoerde kosten en baten juist zijn toegepast.

Bij beheer en onderhoudskosten spelen kosten voor inzet van eigen personeel een rol. Omdat deze moeilijk vast te stellen zijn en in deze berekeningsmethodiek gestreefd wordt naar een uniforme benadering, wordt in principe gebruik gemaakt van standaard uurtarieven die zijn gebaseerd op door het CBS vastgestelde uurlonen van werknemers naar beroepsgroep. Deze worden ook door het Rijk gebruikt om een inschatting van de regeldrukkosten te maken.³

2.3.4. De kosten voor de financiering van de (meer)investering in euro's (F).

In de formule voor de terugverdientijd worden de kosten voor de financiering van de (meer)investering aangeduid als F . Dit zijn de kosten voor het aantrekken van kapitaal om de investering te doen (rentekosten). Het is niet vanzelfsprekend dat er bij het berekenen van de terugverdientijd rekening wordt gehouden met de kosten voor de financiering van de (meer)investering.

De kosten voor de financiering zijn voor ondernemingen echter reële kosten. Bij de uitwerking van de methodologie voor het aanwijzen van erkende maatregelen worden kosten voor de financiering wel meegenomen nemen en daarom is het logisch dat bij het berekenen van de terugverdientijd voor individuele gevallen ook te doen.

De kosten voor de financiering van de (meer)investering worden bepaald door het vereiste rendement op vreemd vermogen (de rente die betaald moet worden over geleend kapitaal), het vereiste rendement op eigen vermogen en de verhouding tussen vreemd vermogen en eigen vermogen.

Voor de eenvoud wordt gekozen voor een benadering van de kosten voor de financiering uitsluitend op basis van vreemd vermogen. Rendementseisen voor eigen vermogen zijn niet relevant voor non-profit instellingen. Zij investeren niet om rendement te maken, zij zetten hun eigen vermogen hoogstens op de bank om daar een rendement op te krijgen. De kosten van leningen zijn daarom een goede graadmeter voor financieringskosten. Voor commerciële partijen geldt dat het voor de hand ligt dat zij investeringen in energiebesparing, die geen core-business zijn, willen financieren met leningen. Banken zullen private partijen wellicht vragen voor een deel eigen vermogen in zetten.

Het moment waarop de (meer)investering is afgelost kan worden bepaald door I te delen door B . Deze variabelen worden hierboven besproken.

2.3.4.1. De gemiddelde jaarlijkse kosten voor de financiering van de (meer)investering (K_{fin}).

De kosten voor de financiering van de (meer)investering bestaan uit de rente die betaald moet worden over het noodzakelijke nog niet afgeloste kapitaal. De aflossing wordt gelijkgesteld aan de jaarlijkse kostenbesparing ten gevolge van de maatregel. De rente wordt in eerste instantie betaald over de totale (meer)investering. De rentebetalingen nemen lineair af totdat de (meer)investering volledig is terugverdiend. Gemiddeld over die hele periode is het nog niet afgeloste kapitaal gelijk aan de helft van de (meer)investering. Dit wordt weergegeven door de factor 0,5 in de formule. Er wordt jaarlijks rente betaald over het nog niet afgeloste kapitaal.

Om de formule eenvoudig te houden wordt geen rekening gehouden met rente op rente. In deze formule is er ook geen rekening mee gehouden dat rente op vreemd vermogen in veel gevallen aftrekbaar is van de vennootschapsbelasting. De achtergrond hiervan is dat dit niet algemeen het geval is. De vennootschapsbelasting is een belasting over de winst en er is niet altijd sprake van fiscale winst. Sommige organisaties, zoals stichtingen of verenigingen, hoeven alleen in bepaalde situaties aangifte vennootschapsbelasting te doen.

³ Sevát, Peter en Edwin Streefkerk. 2018. Handboek Meting Regeldrukkosten. Ministerie van Economische Zaken. Bijlagen IV.C en IV.D.

2.3.4.2. De rente

In de formule voor de gemiddelde jaarlijkse kosten voor de financiering van de (meer)investering (K_{fin}) wordt de rente meegenomen. Als de kosten voor financiering worden meegenomen, dan dient een uitgangspunt gekozen worden voor de rente op een lening. In de formule is de rente het getal 0,0496.

De Nederlandsche Bank publiceert een statistiek van de rente voor leningen aan niet-financiële bedrijven. In augustus 2018 was het rentepercentage voor nieuwe contracten van leningen kleiner of gelijk aan 0,25 miljoen euro en een rentevastperiode van 3 t/m 5 jaar 3,96%. Deze rente wordt vermeerderd met 1,0 procentpunt om rekening te houden met de relatief hoge kosten die banken maken voor relatief kleine leningen en die verrekend worden via de rentetarieven. De rente die in de formule gebruikt wordt is daarom vastgesteld op 4,96%.

Het vastgestelde rentepercentage is gebaseerd op het percentage van De Nederlandsche Bank. Dit omdat ervan uitgegaan wordt dat dit een realistische investeringscategorie is bij het investeren in energiebesparende maatregelen. Hogere leningen leveren volgens De Nederlandsche Bank een lager rentepercentage op. Het maakt uit of de rentabiliteit van een energiebesparende maatregel beoordeeld wordt vanuit een maatschappelijk of vanuit een bedrijfseconomisch perspectief. Een maatschappelijke discontovoet wordt gebruikt om te bepalen of een investering rendabel is vanuit maatschappelijk oogpunt. Bij de terugverdiendijdmethode moet de investering bekeken worden vanuit een bedrijfseconomisch perspectief. Een maatschappelijke discontovoet is daarom niet geschikt.

2.3.5. Rekenvoorbeeld

Om de vastgelegde formule te verduidelijken is hieronder een rekenvoorbeeld opgenomen.

Er wordt uitgegaan van een kantoor waarbij verlies van warmte en koude via de buitenmuur beperkt kan worden door een spouwmuur te isoleren. De maatregel wordt genomen op een zelfstandig moment. Het aardgasverbruik van het kantoor is kleiner dan 170.000 m³/jaar.

Bij dit rekenvoorbeeld worden de volgende uitgangspunten gebruikt:

- De investering bedraagt 50.000 euro excl. BTW;
- De jaarlijkse energiebesparing op het verbruik van aardgas is 25.000 m³/jaar;
- Het saldo van overige jaarlijks terugkerende baten en kosten is 0 euro;
- De marginale energieprijzen van aardgas is 0,56 euro/m³ aardgas;
- De rente is 4,96%.

De jaarlijkse besparing op de energiekosten is:

$$B_{en} = \sum_i E_i \times P_i = 25.000 \times 0,56 = 14.000 \text{ euro.}$$

De jaarlijkse kostenbesparing is:

$$B = B_{en} + B_{ov} = 14.000 \text{ euro} + 0 \text{ euro} = 14.000 \text{ euro}$$

De gemiddelde jaarlijkse kosten voor de financiering van de (meer)investering zijn:

$$K_{fin} = 0,0496 \times (0,5 \times I) = 0,0496 \times (0,5 \times 50.000) = 1.240 \text{ euro.}$$

De kosten voor de financiering van de (meer)investering zijn:

$$F = K_{fin} \times (I/B) = 1.240 \text{ euro} \times (50.000 / 14.000) = 4.429 \text{ euro.}$$

De terugverdiëntijd is:

$$TVT = (I + F)/B = (50.000 \text{ euro} + 4.429 \text{ euro})/14.000 \text{ euro} = 3,9 \text{ jaar.}$$

In dit rekenvoorbeeld is de terugverdiëntijd van de maatregel minder dan vijf jaar.

2.4 artikel 2.16d omrekenwaarden aardgasequivalenten

Voor de informatieplicht moet het energieverbruik gerapporteerd worden. Het gaat hier om zowel elektriciteit als aardgasequivalenten. Om onduidelijkheid weg te nemen over aardgasequivalenten, zoals bedoeld in artikel 2.15, vijfde en zevende lid, van het Activiteitenbesluit zijn omrekenwaarden opgenomen. Met deze waarden kan bijvoorbeeld het warmteverbruik omgerekend worden naar aardgasequivalenten. De eigenschappen van gebruikte biomassa zijn divers en daarom niet opgenomen in de opsomming.

3. Gevolgen

3.1 Nadere regels aan de informatieplicht

Voor een analyse van de gevolgen van de informatieplicht wordt verwezen naar de regeldrukparagraaf van de nota van toelichting van dit wijzigingsbesluit. Hier is aangegeven dat de informatieplicht de handhaafbaarheid van de energiebesparingsplicht verbetert, duidelijkheid creëert voor het bevoegd gezag en inrichtingen over de te nemen energiebesparende maatregelen en zorgt dat de energiebesparingsdoelstellingen uit het Energieakkoord weer binnen bereik komen. De energiebesparingsverplichting als zodanig blijft ongewijzigd. De verplichting blijft om energiebesparende maatregelen te treffen met een terugverdiëntijd van vijf jaar of minder.

3.2 Terugverdiëntijdmethodiek

Het vastleggen van de terugverdiëntijdmethodiek brengt geen aanvullende kosten met zich mee. Het gaat immers om een concretisering van de wijze waarop de terugverdiëntijd van energiebesparende maatregelen bepaald kan worden, waarmee voldaan kan worden aan de reeds bestaande energiebesparingsplicht uit artikel 2.15 van het Activiteitenbesluit. De vaste rekenmethodiek vereenvoudigt de handhaving van het bevoegd gezag omdat de discussieruimte over parameters en berekeningsmethode wordt beperkt. De eenduidige systematiek maakt bovendien de naleving door inrichtingen eenvoudiger.

4. Consultatie

Naast VNO-NCW en de VNG zijn ook enkele andere bedrijfstak-specifieke brancheverenigingen en een vertegenwoordigersgroep van bevoegd gezagen betrokken bij de uitwerking van de informatieplicht en het opstellen van de terugverdiëntijdmethodiek.

PM internetconsultatie

In de MKB-toets is door het MKB-panel bestaande uit enkele door brancheorganisaties geselecteerde ondernemers naar voren gebracht dat de methodiek duidelijker en makkelijker meetbaar oogt in vergelijking met wat een ondernemer onder de huidige regeling moet berekenen. Er is een aantal onderwerpen genoemd dat meegenomen kan worden in de berekening, zodat de methodiek beter aansluit bij de praktijk van ondernemers. Zo is geopperd dat plannings- en adviseringskosten, de leencapaciteit van ondernemingen en de waardering van cashflows moeten worden meegewogen. De toevoeging van deze factoren zou moeten voorkomen dat een inrichting wordt gevraagd maatregelen te nemen wanneer dat tot te grote financiële risico's zou leiden. Daarnaast is voorgesteld om de werkelijke energieprijzen van de inrichting mee te wegen, en om naast fiscale voordelen ook fiscale en andere financiële nadelen mee te nemen in

de methodiek. Hierdoor zou de berekening een realistischer beeld moeten geven van de terugverdientijd.

De bovenstaande opmerkingen en suggesties zijn voor zover mogelijk meegenomen in deze regeling. Het uitgangspunt blijft dat er een balans moet zijn tussen enerzijds een heldere methodiek die toepasbaar is voor alle inrichtingen en bedrijven, en anderzijds een methodiek die recht doet aan de complexiteit van de financiële gevolgen van maatregelen. Dit heeft bijvoorbeeld betrekking op het meenemen van toekomstige cashflows en advieskosten. Voorkomen moet worden dat de terugverdientijdmethodek alleen toe te passen is door grotere bedrijven of gespecialiseerde bureaus. Er is verder gekozen, gelet op de eerder genoemde uitgangspunten, voor vastgelegde energieprijzen die periodiek herzien worden. Wel is in het voorstel naar aanleiding van de MKB-toets beter rekening gehouden met eigen opwek en verbruik. Voorstellen om rekening te houden met financiële nadelen zijn niet meegenomen. De genoemde financiële voordelen slaan uitsluitend op regelingen of subsidies die meegenomen kunnen worden. Financiële nadelen gaan verder en passen niet bij een duidelijke en breed toepasbare methodiek. Overigens kan het bevoegd gezag altijd een maatwerkvoorschrift vaststellen om rekening te houden met de financiële situatie van een inrichting. Ten slotte, de suggestie om te rekenen met primair energiegebruik. Dit gaat verder dan het doel van deze methodiek om de terugverdientijd van energiebesparing binnen de inrichting in kaart te brengen.

6. Notificatie aan de Europese Commissie

PM

De Minister van Economische Zaken en Klimaat,